



DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

ROK III(VIII)

WARSZAWA, dnia 15 czerwca 1959 r.

Nr 4(91)

TREŚĆ:

Poz.	I. Renty i zaopatrzenia	Str.	Poz.	Str.	
17	Pismo okólne Nr 23/6 Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 kwietnia 1959 r. w sprawie załatwiania wniosków o renty i zaopatrzenia na podstawie Umowy o ubezpieczeniu społecznym między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii	19			
18	Pismo okólne Nr 34/4 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 maja 1959 r. w sprawie orzekania o obniżeniu wymiaru zajęć dla nauczycieli	20			
II. Pomoc społeczna					
19	Zarządzenie Nr 26/4 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 kwietnia 1959 r. w sprawie zmiany dotychczasowych warunków wynagradzania pracowników zatrudnionych w pomocniczych gospodarstwach rolnych podległych Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej	21			
20	Zarządzenie Nr 32/5 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 maja 1959 r. o ustaleniu stawek czyn-				
				szowych za lokale mieszkalne i pomieszczenia użytkowe na terenie zakładów pomocy społecznej oraz pomocniczych gospodarstw rolnych w resorcie pracy i opieki społecznej	23
III. Rehabilitacja zawodowa inwalidów i przemysł ortopedyczny.					
			21	Zarządzenie Nr 24 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie określenia sposobu dokonywania odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy na rok 1959 w państwowych wytwórniach protez	25
IV. Komunikaty					
			22	Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim	25
			23	Komunikat o aktach normatywnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nie ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym	26

I. RENTY I ZAOPATRZENIA

17.

**PISMO OKÓLNE NR 23/6
MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ
ZARZĄD RENT**

z dnia 8 kwietnia 1959 r. Znak: Un: 502-33/59.

w sprawie załatwiania wniosków o renty i zaopatrzenia na podstawie Umowy o ubezpieczeniu społecznym między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii.

W Dzienniku Ustaw z dnia 18 marca 1959 r. Nr 19 poz. 114 ogłoszona została Umowa o ubezpieczeniu społecznym między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii. Umowa weszła w życie z dniem 1 stycznia 1959 r.

Zgodnie z postanowieniami tej Umowy obywatele polscy mogą zgłaszać wnioski o wznowienie wypłaty rent i zaopatrzeń jugosłowiańskich, przyznanych już dawniej z tytułu pracy lub służby wojskowej i wojennej, szczególnie z tytułu służby w jugosłowiańskiej Armii Wyzwo-

leńczej w czasie drugiej wojny światowej, jeżeli wypłata powyższych rent i zaopatrzeń została wstrzymana przez instytucje i władze jugosłowiańskie z powodu zamieszkania uprawnionych osób w Polsce lub z powodu uzyskania przez nich obywatelstwa polskiego. Wnioski o uzyskanie rent i zaopatrzeń jugosłowiańskich mogą zgłaszać również osoby, które pobierają już renty polskie z tytułu łącznej pracy w Polsce i w Jugosławii lub też polskie zaopatrzenie wojskowe albo wojenne, szczególnie z tytułu służby w jugosłowiańskiej Armii Wyzwoleńczej w czasie drugiej wojny światowej.

Osoby, które pracowały w Jugosławii, a następnie podjęły pracę w Polsce i nie pobierają jeszcze rent, będą mogły zgłosić wnioski o przyznanie rent polsko-jugosłowiańskich, jeżeli staną się inwalidami lub też ukończą wiek uprawniający do renty starczej. W razie ich śmierci wnioski o przyznanie rent polsko-jugosłowiańskich będą mogli zgłosić pozostali po nich członkowie rodziny.

Wnioski o przyznanie wymienionych wyżej rent i zaopatrzeń powinni zainteresowani zgłaszać do właściwych ze względu na ich miejsce zamieszkania prezydiów rad narodowych — wydziały zatrudnienia i spraw socjalnych.

W związku z tym wyjaśnia się co następuje:

1. Jeżeli do Prezydium WRN wpłynie wniosek o wznowienie wypłaty renty lub zaopatrzenia jugosłowiańskiego, zgłoszony przez osobę, która nie pobiera renty polskiej,

należy wniosek taki wraz z załączonymi dokumentami, uzasadniającymi prawo do renty lub zaopatrzenia, przekazać do dalszego załatwienia do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej — Biuro Rent Zagranicznych. W tych przypadkach nie należy podejmować wypłaty zaliczki.

2. O ile zostanie zgłoszony wniosek o uzyskanie z instytucji lub władz jugosłowiańskich renty lub zaopatrzenia przez osobę, która już pobiera polską rentę z tytułu zatrudnienia w Jugosławii lub z tytułu łącznego zatrudnienia w Polsce i w Jugosławii albo polskie zaopatrzenie (ziw) z tytułu jugosłowiańskiej służby wojennej, należy całe akta sprawy przesłać do Biura Rent Zagranicznych, nie wstrzymując wypłaty polskich świadczeń przekazywanych osobie zainteresowanej. Wypłatę należy kontynuować do czasu otrzymania decyzji Biura.

W piśmie do Biura Rent Zagranicznych należy w każdym przypadku podać, jakiego rodzaju świadczenie, w jakiej wysokości i od jakiej daty otrzymuje wnioskodawca.

3. Wnioski o renty częściowe polsko-jugosłowiańskie (inwalidzkie, starcze, rodzinne), zgłoszone po raz pierwszy przez osoby, które nie otrzymują dotychczas żadnych świadczeń rentowych, należy załatwiać w trybie, ustalonym dla wniosków, których ostateczne załatwienie zastrzeżone jest Biuru Rent Zagranicznych, tj. tak, jak wnioski o renty polsko-francuskie czy polsko-czechosłowackie (patrz: rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów właściwych do ustalania prawa i wypłacania świadczeń w związku z zatrudnieniem za granicą. Dz. U. Nr 59, poz. 285).

4. W razie stwierdzenia z urzędu przy jakiegokolwiek czynności, iż rencista pobiera rentę lub zaopatrzenie z tytułu zatrudnienia lub służby wojskowej w Jugosławii, należy przesłać całe akta do Biura Rent Zagranicznych bez wstrzymywania wypłaty renty lub zaopatrzenia.

Dyrektor Zarządu Rent:

K. Niementowski

18.

PISMO OKÓLNE Nr 34/4

**MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ
ZARZĄD DLA KOMISJI LEKARSKICH DO SPRAW
INWALIDZTWA I ZATRUDNIENIA**

z dnia 18 maja 1959 r. Znak: Lz: 580-1/59.

**w sprawie orzekania o obniżeniu wymiaru zajęć dla
nauczycieli.**

W związku z istniejącymi wątpliwościami przy orzekaniu o obniżeniu wymiaru zajęć dla nauczycieli oraz w sprawie organów właściwych do wydawania orzeczeń w tych sprawach — wyjaśnia się, co następuje:

1. Komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia (komisje lekarskie) w punkcie dotyczącym wskazań i przeciwwskazań orzekają o obniżeniu wymiaru zajęć dla

nauczycieli tylko w przypadku uznania nauczyciela za inwalidę III grupy.

Uznanie nauczyciela za inwalidę III grupy może mieć miejsce tylko wtedy, gdy zachodzi u niego stała lub długotrwała, częściowa niezdolność do wykonywania zatrudnienia.

Określenie pojęcia stałej lub długotrwałej niezdolności do wykonywania zatrudnienia (w tym również częściowej niezdolności) zawarte jest w § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie orzekania o inwalidztwie i zaliczania do jednej z grup inwalidów (Dz. U. nr 73, poz. 368).

2. W związku z tym, że zaliczenie inwalidy do II lub I grupy inwalidów oznacza całkowitą niezdolność do wykonywania zatrudnienia, komisje lekarskie nie mogą w tych przypadkach orzekać o obniżeniu wymiaru zajęć.

3. Komisje lekarskie wydają orzeczenia w sprawie niezdolności do pracy nauczyciela tylko w przypadku zgłoszenia przez nauczyciela wniosku o zaopatrzenie inwalidzkie lub w przypadku skierowania nauczyciela na komisję lekarską w trybie art. 38 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o prawach i obowiązkach nauczycieli (Dz. U. nr 12, poz. 63, i z 1958 r. nr 21, poz. 93 — art. 2, ust. 3).

Skierowanie na badanie w trybie wymienionego przepisu celem stwierdzenia trwałej niezdolności do służby nauczycielskiej może mieć miejsce w przypadku, gdy władza szkolna chce się upewnić, czy taka sytuacja zachodzi.

4. We wszystkich innych przypadkach niż wymienione w ust. 3 właściwymi do orzekania w sprawie obniżenia wymiaru zajęć dla nauczycieli są społeczne zakłady służby zdrowia.

Społeczne zakłady służby zdrowia wydają te orzeczenia w trybie określonym w instrukcji Nr 25/57 Ministra Zdrowia z dnia 16 kwietnia 1957 r. w sprawie orzekania o potrzebie obniżenia wymiaru zajęć obowiązkowych nauczycieli (Dz. Urz. Min. Zdrowia Nr 9, poz. 42).

5. Mogą mieć miejsce przypadki skierowania przez władzę szkolną do badania przez komisję lekarską nauczyciela, któremu społeczny zakład służby zdrowia wydał orzeczenie w sprawie obniżenia wymiaru zajęć obowiązkowych. Celem takiego skierowania jest upewnienie się przez władzę szkolną czy nie zachodzą warunki przewidziane w art. 38 wyżej wymienionej ustawy o prawach i obowiązkach nauczycieli.

Również w tych przypadkach komisja lekarska orzeka o inwalidztwie badanego na ogólnych zasadach. Jeżeli w omawianym przypadku nauczyciel nie zostanie uznany za inwalidę i nie zostanie w konsekwencji zaliczony do żadnej z grup inwalidów — nie należy wydawać żadnych wskazań w sprawie obniżenia wymiaru zajęć. Podstawą do podjęcia decyzji przez władzę szkolną jest orzeczenie zakładu społecznego służby zdrowia.

6. Uchyła się pismo okólne nr 5 Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 czerwca 1956 r. znak: Lz 581-13/56, dotyczące orzekania w sprawie skróconego dnia pracy dla nauczycieli.

Dyrektor Zarządu dla Komisji Lekarskich
do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia:

Dr. med. W. Eychner

II. POMOC SPOŁECZNA

19.

ZARZĄDZENIE NR 26/4

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 kwietnia 1959 r. (Znak — Sg-11-13/59)

w sprawie zmiany dotychczasowych warunków wynagradzania pracowników zatrudnionych w pomocniczych gospodarstwach rolnych podległych Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej.

Na podstawie § 1 i § 3 Uchwały Nr 88/59 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 marca 1959 r. w sprawie zmiany dotychczasowych warunków wynagradzania pracowników w państwowych gospodarstwach rolnych nie podporządkowanych Ministerstwu Rolnictwa — zarządza się co następuje:

§ 1. W pomocniczych gospodarstwach rolnych podległych Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej wprowadza się zasady pracy i płacy zawarte w postanowieniach Układu Zbiorowego Pracy z dnia 23 grudnia 1958 r. pracowników zatrudnionych w zakładach podległych Ministerstwu Rolnictwa, w dalszym ciągu zwanego „Układem Zbiorowym Pracy“ — ze zmianami i ustaleniami wynikającymi z dalszych postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zasady wynagradzania i premiowania pracowników zakładów pomocy społecznej, zatrudnionych w pomocniczych gospodarstwach rolnych za dodatkowym wynagrodzeniem — określa załącznik Nr 1.

§ 3. Zmiany i ustalenia warunków pracy i płacy pracowników zatrudnionych wyłącznie w pomocniczych gospodarstwach rolnych — określa załącznik Nr 2.

§ 4. Wzrost funduszu płac z tytułu stosowania zasad nowego Układu Zbiorowego Pracy nie może spowodować dopłaty z budżetu Państwa i powinien być pokryty z oszczędności, wygospodarowanych przez każde gospodarstwo.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 marca 1959 r.

Minister:
wz. A. Firganek

Załączniki do zarządzenia Nr 26/4
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 14 kwietnia 1959 r. poz. 19.

Załącznik Nr. 1

Zasady wynagradzania i premiowania pracowników zakładów pomocy społecznej, zatrudnionych w pomocniczych gospodarstwach rolnych za dodatkowym wynagrodzeniem.

§ 1. 1. Kierownicy i księgowi zakładów pomocy społecznej są obowiązani pełnić, za dodatkowym wynagrodzeniem, funkcje kierowników i księgowych pomocniczych gospodarstw rolnych. W indywidualnych przypadkach, uzasadnionych dużym obszarem i intensywnością gospodarstwa,

bądź dużą pojemnością zakładu pomocy społecznej, prezydium wojewódzkiej rady narodowej może — dla zapewnienia właściwego poziomu działalności tak zakładu jak i gospodarstwa — zlecić funkcje kierownika i księgowego gospodarstwa osobom, niezatrudnionym w zakładzie pomocy społecznej. Warunki pracy i płacy takich pracowników określone są w załączniku Nr 2.

2. Pracowników zakładów pomocy społecznej do dodatkowej pracy angażuje, zaszeregowuje ich i przeszerogowuje oraz zwalnia wydział zatrudnienia i spraw socjalnych prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek inspektora d/s pomocniczych gospodarstw rolnych.

§ 2. 1. Kierownicy i księgowi zakładów pomocy społecznej, zatrudnieni w pomocniczych gospodarstwach rolnych otrzymują — niezależnie od pełnego wynagrodzenia w zakładzie — dodatkowe wynagrodzenie miesięczne z gospodarstwa. Wysokość dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego z gospodarstwa zależy jest od sumy planowanych rocznych wpływów gotówkowych gospodarstwa z produkcji roślinnej, zwierzęcej i z usług oraz — w podanych dla każdej grupy granicach — od posiadanych przez pracownika kwalifikacji i wyników pracy. Podstawą do ustalenia sumy planowanych wpływów gotówkowych gospodarstwa jest zatwierdzony przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej — wydział zatrudnienia i spraw socjalnych, plan gospodarczo-finansowy na dany rok.

2. Tabela zaszeregowania kierowników i księgowych zakładów pomocy społecznej, zatrudnionych w pomocniczych gospodarstwach rolnych za dodatkowym wynagrodzeniem miesięcznym i wysokość dodatkowych wynagrodzeń.

Suma planowanych rocznych wpływów gotówkowych gospodarstw z produkcji i usług w zł.	Wysokość dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego gospodarstwa	
	Kierownik zł.	Księgowy zł.
do 50.000	150 — 200	125 — 170
50.000 — 100.000	200 — 300	170 — 250
100.000 — 200.000	250 — 400	210 — 340
200.000 — 300.000	350 — 500	300 — 425
300.000 — 400.000	450 — 600	380 — 510
ponad 400.000	550 — 650	470 — 550

3. Kierownicy zakładów pomocy społecznej, zatrudnieni w gospodarstwach za dodatkowym wynagrodzeniem otrzymują dodatki do wynagrodzenia dodatkowego za wykształcenie fachowe i praktykę w zawodzie zgodnie z postanowieniami Układu Zbiorowego Pracy (załącznik Nr 1 § 8).

§ 3. Kierownicy zakładów pomocy społecznej, zatrudnieni w pomocniczych gospodarstwach rolnych za dodatkowym wynagrodzeniem mogą otrzymać — za podniesienie wyników produkcyjnych gospodarstw — następujące premie:

- a) za roczną produkcję mleka w ilości równej produkcji roku poprzedniego, po uzyskaniu średniej rocznej wydajności od 1 krowy powyżej —
3000 litrów — zł. 0,02 za każdy litr
3500 „ — zł. 0,03 za każdy litr
4000 „ — zł. 0,04 za każdy litr.

- b) za każdy liter mleka wyprodukowany ponad wyniki roku poprzedniego przy średniej wydajności rocznej od 1 krowy powyżej —
- 3000 litrów — zł. 0,10 za każdy liter nadwyżki
 - 3500 „ — zł. 0,15 za każdy liter nadwyżki
 - 4000 „ — zł. 0,20 za każdy liter nadwyżki.

W gospodarstwach posiadających wszystkie bez wyjątku krowy rasy czerwono-polskiej, dla ustalenia czy spełniony został warunek do przyznania premii, przewidzianych w punktach a i b (średnia roczna wydajność od 1 krowy) oraz dla obliczenia wysokości przysługujących premii, należy ilość udojonego mleka w roku poprzednim i w roku za który przypadać będzie premia, przemnożyć przez współczynnik 1,2,

- c) za tuczniki sprzedane w ilości równej ilości tuczników, sprzedanych w roku poprzednim pod warunkiem uzyskania średniej wagi żywej 1 tuczniaka co najmniej 120 kg — zł 10 za każdą sztukę,

- d) za każdego sprzedanego ponad wyniki roku poprzedniego tuczniaka o wadze co najmniej 120 kg — zł 40 przy zachowaniu wrunku podanego w punkcie c.

Premie określone w punktach c i d mogą być przyznane jedynie w przypadku, jeżeli ilościowy stan trzody w dniu 31 grudnia danego roku nie uległ zmniejszeniu w stosunku do stanu z dnia 1 stycznia tegoż roku a struktura stada obrotowego odpowiada warunkom tuczu ciągłego.

- e) za przekroczenie średniego z dwóch lat poprzednich plonu ziemniaków z ha — zł 2 za każdy kwintal nadwyżki z ha planów, mnożonej przez areał ziemniaków w danym roku. Wzór obliczania premii: (plon z ha danego roku — średnia plonów dwóch lat poprzednich) \times areał ziemniaków w danym roku \times 2 zł,

- f) za przekroczenie średniego z dwóch lat poprzednich plonu czterech zbóż z ha — 4 zł za każdy kwintal nadwyżki plonów z ha, mnożonej przez areał czterech zbóż w danym roku. Wzór obliczania premii: (plon z ha danego roku — średnia plonów dwóch lat poprzednich) \times areał czterech zbóż w danym roku \times 4 zł,

- g) za każde 100 jaj wyprodukowanych ponad wyniki roku poprzedniego pod warunkiem uzyskania średniej rocznej wydajności co najmniej 100 jaj od 1 nioski (wg stanu na 1 stycznia danego roku) — 10 zł. Wysokość określonych w punktach a—g premii ustala każdorazowo i zleca do wypłaty wydział zatrudnienia i spraw socjalnych prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek inspektora do spraw pomocniczych gospodarstw rolnych.

2. Księgowi zakładów pomocy społecznej, zatrudnieni w pomocniczych gospodarstwach rolnych za dodatkowym wynagrodzeniem mogą otrzymać następujące premie określone:

- a) premię kwartalną w wysokości do 30% kwartalnego wynagrodzenia dodatkowego za prawidłowe prowadzenie księgowości i terminowe złożenie właściwie sporządzonych okresowych sprawozdań finansowych,
- b) premię roczną w wysokości do 150% jednomiesięcznego wynagrodzenia dodatkowego za terminowe złożenie prawidłowo sporządzonego rocznego sprawozdania finansowego (bilansu) pod warunkiem, że brali

oni udział w pracach przy sporządzaniu bilansu i pracowali w danym zakładzie co najmniej trzy miesiące przed datą złożenia bilansu.

Każda z powyższych premii ulega zmniejszeniu o jedną dwudziestą piątą część za każdy dzień opóźnienia w terminowym złożeniu właściwego dla danej premii sprawozdania finansowego.

Warunkiem przyznania premii rocznej w pełnej wysokości jest ponadto ściśle przestrzeganie dyscypliny finansowej i zasad prowadzenia gospodarki materiałowej.

Premię, określone w punktach a i b przyznaje i zleca do wypłaty wydział zatrudnienia i spraw socjalnych prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek inspektora d/s pomocniczych gospodarstw rolnych.

§ 4.1. Pracownicy zakładów pomocy społecznej, będący głową rodziny, pracujący w pomocniczych gospodarstwach rolnych za dodatkowym wynagrodzeniem, mają prawo kupna w gospodarstwie, w którym pracują:

- a) dwa litry mleka dziennie po cenie za liter takiej jakiej płaci gospodarstwu zakład,
- b) warzyw na sumę nie wyższą miesięcznie jak zł 100 po cenie uzyskiwanej w sprzedaży w danym okresie,
- c) owoców na sumę nie wyższą miesięcznie jak zł 100 po cenie uzyskiwanej w sprzedaży w danym okresie.

2. Pracownicy samotni zakładów pomocy społecznej, zatrudnieni w pomocniczych gospodarstwach rolnych za dodatkowym wynagrodzeniem nie mają uprawnień określonych w punkcie 1 niniejszego paragrafu.

3. Pracownicy o których mowa w punktach 1 i 2 niniejszego paragrafu nie mają prawa:

- a) utrzymywać żadnego inwentarza żywego,
- b) korzystać z działek pod okopowe i ogródki,
- c) kupna zboża, grochu i ziemniaków,
- d) otrzymywania opału,
- e) bezpłatnego korzystania ze środków lokomocji.

Załącznik Nr 2

Zmiany i ustalenia warunków pracy i płacy pracowników zatrudnionych wyłącznie w pomocniczych gospodarstwach rolnych.

§ 1. Pracownicy stali wynagradzani wg poniżej ustalonych stawek wynagrodzenia miesięcznego, mają prawo do świadczeń wyszczególnionych w Układzie Zbiorowym Pracy.

Kierownik gospodarstwa	od 1.250 do 1950 zł
Księgowy gospodarstwa	od 850 do 1050 zł
Brygadzysta, prowadzący całość gosp.	od 960 do 1160 zł
Ogrodnik	od 960 do 1160 zł
Pracownicy stale zatrudnieni w produkcji roślinnej i zwierzęcej	od 660 do 810 zł.

§ 2. Pracownicy stali wynagradzani wg poniżej ustalonych stawek wynagrodzenia miesięcznego nie mają prawa do dodatków przewidzianych w § 48 pkt. a, oraz do świadczeń przewidzianych w rozdziałach XVIII, XIX i XX Układu Zbiorowego Pracy jak również utrzymywania krów.

Kierownik gospodarstwa	od 1400 do 2100 zł
Księgowy gospodarstwa	od 1000 do 1250 zł
Brygadziśta, prowadzący całość gospodarstwa	od 1000 do 1300 zł
Ogrodnik	od 1000 do 1300 zł

Pracownicy stali zatrudnieni w produkcji roślinnej i zwierzęcej od 750 do 950 zł.

§ 3. Pozostali pracownicy niewymienieni w § 1 i 2 niniejszego załącznika otrzymują wynagrodzenie zasadnicze wg Układu Zbiorowego Pracy.

§ 4. Wszyscy pracownicy zatrudnieni wyłącznie w pomocniczych gospodarstwach rolnych mają prawo do premii i dodatków za wyniki produkcyjne, przewidziane Układem Zbiorowym Pracy. Ponadto fernala za terminowe, staranne i dobre wykonanie prac w polu i innych, mogą otrzymać premię kwartalną w wysokości do 15% zasadniczego wynagrodzenia kwartalnego.

§ 5. Brygadziści i ogrodnicy pomocniczych gospodarstw rolnych są obowiązani do wykonywania pracy fizycznej. W uzasadnionych przypadkach wydział zatrudnienia i spraw socjalnych prezydium wojewódzkiej rady narodowej może na wniosek kierownika gospodarstwa zwolnić brygadziśtę od obowiązku pracy fizycznej.

§ 6. Kierownik gospodarstwa ma prawo zlecić dodatkową pracę pracownikowi zatrudnionemu w produkcji zwierzęcej, któremu obsługa powierzonego inwentarza z powodu małej liczebności zwierząt nie wypełnia całkowicie dnia pracy. W przypadku zlecenia obsługi dodatkowego inwentarza jednemu pracownikowi — pracownik taki oprócz pobieranego wynagrodzenia miesięcznego otrzymuje wynagrodzenie dodatkowe za wyniki produkcyjne lub premie należne za każdy rodzaj obsługiwanego inwentarza wg Układu Zbiorowego Pracy.

§ 7. 1. Pracownicy administracyjni pomocniczych gospodarstw rolnych są angażowani, zaszeregowywani, przeszerogowywani, zwalniani przez wydział zatrudnienia i spraw socjalnych prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek inspektora d/s pomocniczych gospodarstw rolnych.

2. Pracownicy fizyczni pomocniczych gospodarstw rolnych są angażowani, zaszeregowywani, przeszerogowywani i zwalniani przez kierownika gospodarstwa w porozumieniu z inspektorem d/s pomocniczych gospodarstw rolnych.

3. Premie kwartalne, przysługujące w myśl Układu Zbiorowego Pracy i niniejszego zarządzenia niektórym kategoriom pracowników, fizycznych przyznaje inspektor d/s pomocniczych gospodarstw rolnych na wniosek kierownika gospodarstwa.

§ 8. Stali i sezonowi pracownicy pomocniczych gospodarstw rolnych, w zamian za stołówki pracownicze (§ 61 Układu Zbiorowego Pracy) mogą korzystać z wyżywienia w zakładzie pomocy społecznej na warunkach pełnej odpłatności w/g kosztów osobodnia wyżywienia danego zakładu.

20.

ZARZĄDZENIE NR 32/5

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 maja 1959 r. Znak: Sa. 600 w — 1/59.

o ustaleniu stawek czynszowych za lokale mieszkalne i pomieszczenia użytkowe na terenie zakładów pomocy społecznej oraz pomocniczych gospodarstw rolnych w resorcie pracy i opieki społecznej.

§ 1. 1. Osoby fizyczne oraz osoby prawne zajmujące lokale mieszkalne lub lokale (pomieszczenia) użytkowe w

budynkach na terenie zakładów pomocy społecznej i pomocniczych gospodarstw rolnych położonych w gromadach i nie podlegających podatkowi od nieruchomości opłacają czynsz i świadczenia z tytułu udziału w kosztach eksploatacji budynku według stawek określonych w niniejszym zarządzeniu.

2. Przepisy niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania do lokali mieszkalnych i użytkowych w budynkach podlegających podatkowi od nieruchomości, za najem których wysokość czynszu normują w odniesieniu do:

- 1) lokali mieszkalnych — dekret z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243),
- 2) lokali (pomieszczeń) użytkowych — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe i wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. Nr 50, poz. 245).

§ 2. 1. Pracownicy objęci postanowieniami układu zbiorowego pracy pracowników rolnych, zatrudnieni w pomocniczych gospodarstwach rolnych, opłacają za zajmowane na terenie zakładów mieszkania służbowe lub pomieszczenia użytkowe czynsz w wysokości i na zasadach ustalonych w tym układzie.

2. Pracownicy zakładów pomocy społecznej, nie objęci postanowieniami układu zbiorowego pracy pracowników rolnych, opłacają za zajmowane na terenie tych zakładów mieszkania służbowe czynsz i świadczenia z tytułu udziału w kosztach eksploatacji budynku w wysokości połowy stawek ustalonych w taryfie stawek czynszowych, stanowiącej załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia, a za lokale (pomieszczenia) użytkowe w wysokości połowy stawek wynikających z zastosowania przepisów, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt. 2.

3. Osoby nie będące pracownikami, zakładów pomocy społecznej lub pomocniczego gospodarstwa rolnego, a zajmujące lokale mieszkalne w budynkach, o których mowa w § 1 ust. 1, opłacają czynsz najmu i świadczenia z tytułu udziału w kosztach eksploatacji budynku w wysokości ustalonej w taryfie stawek czynszowych, stanowiącej załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

4. Osoby, o których mowa w ust. 3, jednostki społeczne oraz osoby prawne nie będące jednostkami społecznymi, zajmujące lokale (pomieszczenia) użytkowe w budynkach określonych w § 1 ust. 1, opłacają czynsz na zasadach i w wysokości ustalonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe i wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. Nr 50, poz. 245).

§ 3. 1. Czynsz powinien być opłacany miesięcznie z góry w terminie do dnia 10 każdego miesiąca kalendarzowego.

2. Czynsz przypadający od osób fizycznych i prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej nie uiszczony w terminie (ust. 1) podlega wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi przymusowemu ściąganiu od dłużnika w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych na zasadach ustalonych w ustawie z dnia 6 czerwca 1958 r. o ściąganiu należności Państwa z tytułu najmu lokali (Dz. U. Nr 35, poz. 156).

3. Spory o zapłatę czynszu przeciwko jednostkom społecznym wymienionym w art. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 132) oraz w rozporządzeniu Rady Mi-

nistrów z dnia 5 maja 1950 r. w sprawie przekazania do postępowania arbitrażowego niektórych sporów o prawa majątkowe (Dz. U. Nr 22, poz. 189 i z 1955 r. Nr 9, poz. 61) powinny być kierowane na drogę postępowania arbitrażowego.

§ 4. Przydzielenie uprawnionemu pracownikowi mieszkania służbowego i pomieszczeń użytkowych powinno być stwierdzone umową na piśmie według wzoru stanowiącego załącznik Nr 2 do niniejszego zarządzenia, oddanie zaś w najem lokalu mieszkalnego lub użytkowego innym osobom fizycznym i prawnym następuje po zawarciu pisemnej umowy najmu sporządzonej przez właściwy do spraw pomocy społecznej organ prezydium rady narodowej sprawującej nadzór nad zakładami pomocy społecznej.

§ 5. Czynnosc i świadczenia za najem pomieszczeń zakładów pomocy społecznej należy wpłacać na dochody budżetów terenowych część 11 — Wydział Zatrudnienia i Spraw Socjalnych — Dział 5 Różne dochody, Rozdział — 19 — wpływy administracyjno-gospodarcze i inne, za najem zaś pomieszczeń pomocniczych gospodarstw rolnych na rachunek gospodarstwa pomocniczego w Narodowym Banku Polskim.

§ 6. Dostosowania stawek czynszowych z tytułu najmu pobieranych do czasu wejścia w życie zarządzenia do stawek określonych w niniejszym zarządzeniu dokonać należy przez wypowiedzenie najemcom umów najmu zgodnie z przepisami obowiązującymi w zakresie wypowiedzania umów najmu.

§ 7. Tracą moc wytyczne Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 czerwca 1950 r. w sprawie pobierania opłat czynszowych za mieszkania pracownicze w państwowych zakładach opiekuńczych oraz — w zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem — zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 31 marca 1955 r. w sprawie wzmoczenia ochrony własności społecznej i racjonalnej gospodarki w zakładach pomocy społecznej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister

wz. T. Wolański

Załączniki do zarządzenia Nr 32/5
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 12 maja 1959 r. poz. 20.

Załącznik Nr 1

Taryfa stawek czynszowych. Stawki w złotych za 1 m² powierzchni miesięcznie wraz ze świadczeniami z tytułu udziału w kosztach eksploatacji budynku.

Lokale mieszkalne	Czynsz zasadniczy bez urządzeń technicznych	Czynsz przy istnieniu 1 urządzenia technicznego	Czynsz przy istnieniu 2 urządzeń technicznych	Czynsz przy istnieniu 3 urządzeń technicznych	Czynsz przy istnieniu 4 urządzeń technicznych	Czynsz przy istnieniu 5 urządzeń technicznych
	zł 3,5	zł 4,00	zł 4,50	zł 5,00	zł 5,50	zł 6,00

Uwaga: 1) Przez urządzenia techniczne, o których mowa w tabeli, rozumie się:

- instalację elektryczną,
- instalację wodociagową,
- instalację kanalizacyjną,
- instalację gazową,
- instalację c.o.

2) Przy obliczaniu powierzchni lokali mieszkalnych należy brać pod uwagę ogólną powierzchnię wszystkich pomieszczeń znajdujących się w lokalu z wyjątkiem sieni, korytarzy i schodów.

Załącznik Nr 2

UMOWA NAJMU

W dniu między

(właściwy do spraw pomocy społecznej organ prezydium powiatowej rady narodowej)

zwany w dalszym ciągu „zakładem pracy“ a Obywatel..... zwanym w dalszym ciągu „pracownikiem“ została zawarta umowa najmu następującej treści:

§ 1. 1. W związku ze stosunkiem pracy pomiędzy zakładem pracy a pracownikiem zakład pracy oddaje w najem, a pracownik bierze w najem mieszkanie służbowe nr w nieruchomości położonej w przy ul. nr domu

2. Mieszkanie składa się z izb o powierzchni m².

Czynsz za to mieszkanie pracownik obowiązany jest płacać w wysokości zł. miesięcznie (określony: układem zbiorowym pracy — dekretem o najmie lokali — zarządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej*).

§ 2. Umowę zawiera się na czas trwania stosunku pracy.

§ 3. 1. Do zamieszkania z pracownikiem są uprawnieni najbliżsi członkowie jego rodziny żyjący z nim we wspólnym gospodarstwie domowym oraz osoba prowadząca gospodarstwo domowe. Wykaz osób uprawnionych do zamieszkania z pracownikiem stanowi załącznik do niniejszej umowy.

2. Pracownik obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić zakład pracy o każdej zmianie osób uprawnionych do wspólnego z nim zamieszkania celem wprowadzenia odpowiedniej zmiany w wykazie.

3. Zakład pracy może uzależnić dokonanie wpisu do wykazu od przedłożenia przez pracownika odpowiednich dowodów.

§ 4. Do najmu mieszkania objętego niniejszą umową stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu zobowiązań o obowiązkach wynajmującego i najemcy.

§ 5. Pracownik zobowiązuje się:

- do przestrzegania przy używaniu mieszkania przepisów administracyjnych, budowlanych, porządkowych i sanitarnych,

*) niepotrzebne skreślić.

- 2) utrzymywać mieszkanie w stanie zdatnym do użytku,
- 3) używać wynajętego mieszkania jedynie dla celów mieszkalnych bez prawa podnajmowania,
- 4) nie dokonywać żadnych zmian i przeróbek w wynajętym mieszkaniu ani w jego urządzeniach bez uprzedniej pisemnej zgody zakładu pracy.

§ 6. Mieszkanie objęte umową podlega obowiązującym normom zaludnienia oraz przepisom o dokwaterowaniu i przekwaterowaniu.

§ 7. Umowa niniejsza wygasa w razie nieobjęcia przez pracownika mieszkania w używanie w terminie 30 dni od daty zawarcia umowy.

§ 8. 1. W przypadku rozwiązania stosunku pracy pracownik oraz osoby wspólnie z nim zamieszkałe obowiązani są na żądanie zakładu pracy opróżnić mieszkanie zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

2. W razie przeniesienia służbowego do innego zakładu pracy pracownik zachowuje prawo używania mieszkania do czasu otrzymania innego mieszkania w związku z nową pracą.

3. Postanowienia ust. 2 stosuje się także w razie przejścia pracownika do pracy w innym zakładzie pracy za zgodą dotychczasowego zakładu pracy, jeżeli władza naczelna dotychczasowego zakładu pracy wyrazi na piśmie zgodę na pozostawienie pracownikowi mieszkania objętego niniejszą umową.

§ 9. Opłatę skarbową przypadającą od niniejszej umowy uiszcza pracownik.

§ 10. Umowa niniejsza została sporządzona w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden otrzymuje zakład pracy, drugi pracownik, a trzeci administracja budynku.

podpis pracownika

podpis i pieczęć zakładu
pracy

Załącznik do umowy

Wykaz osób uprawnionych do zamieszkania wspólnie z pracownikiem:

- 1)
- (imie i nazwisko, stosunek pokrewieństwa)
- 2)
- 3)
- 4)

III. REHABILITACJA ZAWODOWA INWALIDÓW I PRZEMYSŁ ORTOPEDYCZNY

21.

ZARZĄDZENIE NR 24 MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 13 kwietnia 1959 r. Znak: O-05371/15/59.

w sprawie określenia sposobu dokonywania odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy na rok 1959 w państwowych wytwórniach protez.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w niektórych przedsiębiorstwach

przemysłowych i usługowych (Dz. U. Nr 21, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe wytwórnie protez, które spełnią warunki określone w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych i usługowych — dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w stosunku do osobowego funduszu płać planowanego na rok 1959.

2. Odpisu dodatkowego, o którym mowa w ust. 1 państwowe wytwórnie protez dokonują w wysokości kwoty odpowiadającej 0,6% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu płać za każdy procent poprawy rentowności.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister:
wz. T. Wolański

IV. KOMUNIKATY

22.

Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim.

1. Umowa o ubezpieczeniu społecznym między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, podpisana w Warszawie dnia 16 stycznia 1958 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 19, poz. 114).
2. Oświadczenie rządowe z dnia 29 grudnia 1958 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy o ubezpieczeniu społecznym między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, podpisanej w Warszawie dnia 16 stycznia 1958 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 19, poz. 115).
3. Umowa o współpracy w dziedzinie polityki społecznej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, podpisana w Warszawie dnia 16 stycznia 1958 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 19, poz. 116).
4. Oświadczenie rządowe z dnia 29 grudnia 1958 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy o współpracy w dziedzinie polityki społecznej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, podpisanej w Warszawie dnia 16 stycznia 1958 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 19, poz. 117).
5. Konwencja nr 29 dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej, przyjęta w Genewie dnia 28 czerwca 1930 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 20, poz. 122).
6. Oświadczenie rządowe z dnia 28 listopada 1958 r. w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji nr 29 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej, przyjętej w Genewie dnia 28 czerwca 1930 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 20, poz. 123).
7. Rozporządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 19 marca 1959 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 18 sierpnia 1958 r. w sprawie dodatków do rent dla rencistów nie pracujących i nie posiadających dochodów z innych źródeł (Dz. U. Nr 22, poz. 139).

8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 marca 1959 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 151).
9. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie warunków przydziału i opróżniania mieszkań służbowych, właściwości organów w tych sprawach i trybu postępowania (Dz. U. Nr 24, poz. 152).
10. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie szczegółowych warunków uzyskiwania kolejowych świadczeń rentowych przez repatriantów (Dz. U. Nr 25, poz. 161).
11. Ustawa z dnia 22 kwietnia 1959 r. o utrzymaniu czystości i porządku w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 167).
12. Ustawa z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170).
13. Zarządzenia nr 38 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 marca 1959 r. w sprawie zasad rozdziału urlopów wypoczynkowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 126).
14. Uchwała nr 90 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1959 r. w sprawie zadrzewienia kraju w okresie obchodów Tysiąclecia Państwa Polskiego (Monitor Polski Nr 28, poz. 129).
15. Zarządzenie nr 41 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 marca 1959 r. w sprawie usunięcia zaniedbań w zakresie nadzoru i kontroli w przedsiębiorstwach, instytucjach i urzędach państwowych (Monitor Polski Nr 28, poz. 132).
16. Uchwała nr 92 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1959 r. w sprawie powołania opiekunów społecznych (Monitor Polski Nr 32, poz. 145).
17. Uchwała nr 118 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie tworzenia przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, budowlano-montażowe, handlowe i usługowe rezerw na rozszczenia dochodzone w postępowaniu sądowym lub arbitrażowym (Monitor Polski Nr 33, poz. 149).
18. Zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 marca 1959 r. w sprawie zatrudniania młodocianych w przedsiębiorstwach przemysłowych, geologicznych, transportowych oraz innych przedsiębiorstwach usługowych w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (Monitor Polski Nr 33, poz. 152).
19. Uchwała nr 69 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie zasad i trybu uzgadniania z prezydiami wojewódzkich rad narodowych utworzenia bądź likwidacji przedsiębiorstw i wyodrębnionych zakładów pracy objętych planem centralnym, zmian w produkcji tych przedsiębiorstw oraz otrzymywania przez prezydów wojewódzkich rad narodowych wskaźników ich planów i sprawozdań z wykonania (Monitor Polski Nr 35, poz. 158).
20. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu opracowania i zatwierdzania planów finansowych jednostek i zakładów budżetowych objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 35, poz. 160).
21. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 marca 1959 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu zysków i strat niektórych przedsiębiorstw, zjednoczeń i ministerstw w roku 1959 (Monitor Polski Nr 38, poz. 172).
22. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 marca 1959 r. w sprawie zasad podziału zysku nieprawidłowego oraz niezależnego od działalności przedsiębiorstw (Monitor Polski Nr 33, poz. 173).
23. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 1959 r. zmieniające zarządzenie z dnia 28 stycznia 1959 r. w sprawie źródeł i zasad finansowania inwestycji i remontów kapitalnych w jednostkach państwowych na rok 1959 (Monitor Polski Nr 39, poz. 175).
24. Uchwała nr 68 Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1959 r. w sprawie planowego zwalczania gruźlicy (Monitor Polski Nr 40, poz. 180).

23.

Komunikat o aktach normatywnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nie ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym.

1. Zarządzenie Nr 27 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 kwietnia 1959 r. w sprawie obsługi prasowej w Centrali Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.
2. Zarządzenie Nr 30 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 kwietnia 1959 r. w sprawie wynagradzania członków Komisji Systematyzacji Prawa Pracy.
3. Zarządzenie Nr 31 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 kwietnia 1959 r. w sprawie wynagradzania członków Komisji Reformy Prawa Ubezpieczeniowego.
4. Zarządzenie Nr 33 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie składania sprawozdań z zagranicznych podróży służbowych.

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

Prenumerata roczna wynosi 36 zł., półroczna 18 zł., kwartalna 9 zł., egz. 6,00 zł.

Prenumeratę należy wpłacać na konto w Narodowym Banku Polskim V. O. M. w Warszawie, konto 1529-91-639 na dochód Cz. 24 Dz. 5 R. 19.